

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć CXXV. — Wydana i rozesłana dnia 29. sierpnia 1916.

Treść: (270 i 271.) 270. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące zmiany niektórych postanowień o opodatkowaniu piwa i przekazów z przychodu z podatku od piwa na rzecz funduszków krajowych. — 271. Rozporządzenie, celem wykonania tych postanowień rozporządzenia cesarskiego z dnia 27. sierpnia 1916, które dotyczą zmiany przepisów o podatku od piwa.

270.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 27. sierpnia 1916,

dotyczące zmiany niektórych postanowień o opodatkowaniu piwa i przekazów z przychodu z podatku od piwa na rzecz funduszków krajowych.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Cześć pierwszą rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, zmienia się, względnie uzupełnia, jak następuje:

§ 1. ma brzmieć:

„Brzeczka piwna, to jest każdy płyn, zawierający w sobie cukier, z którego przez fermentację można wyrabiać piwo, do którego jednak nie dodano jeszcze fermentu, podlega przy wyrobie podatkowi od piwa w wymiarze 1 K 10 h od każdego hektolitru i każdego stopnia ekstraktu wedle studzielnego cukromierza (stopień hektolitrowy ekstraktu). Podatek od piwa pobiera się jednakże od pierwszych 10.000 stopni hekto-

litrowych ekstraktu, wyrobionych w browarze w ciągu jednej kampanii, to jest w czasie od dnia 1. września jednego roku do końca sierpnia następnego roku, w kwocie 88 h,

od dalszych 20.000 stopni hektolitrowych ekstraktu w kwocie 94 h,

od dalszych 20.000 stopni hektolitrowych ekstraktu w kwocie 1 K,

od dalszych 20.000 stopni hektolitrowych ekstraktu w kwocie 1 K 05 h.“

§ 15. otrzymuje następujący nowy, szósty ustęp:

„Do gotowego piwa nie wolno dodawać żadnych ingrediencji, które mogą zmienić jakość wytworu. Minister skarbu jest upoważnionym do dozwalania wyjątków od tego zakazu pod tymi warunkami i z temi ostrożnościami, jakie są potrzebne dla ochrony skarbu państwa, jednakże tylko w celu wytwarzania napojów dyetetycznych, które w gotowym stanie zawierają ekstrakt conajmniej o 15 stopniach cukromierza.“

§ 18. otrzymuje następujący nowy, szósty ustęp:

„Minister skarbu jest upoważnionym do zarządzania zwrotu podatku za piwo, które się w browarze zepsuje lub do browaru w stanie

zepsutym powróci, pod tymi warunkami i z temi ostrożnościami, jakie są potrzebne dla ochrony skarbu państwa.“

Siódmy ustęp § 22. (dyskonto przy płaceniu gotówką) skreśla się.

§ 23. ma brzmień:

„Za piwo wywiezione poza linię cłową zwraca się podatek pod tymi warunkami i przy tych ostrożnościach, jakie są potrzebne dla ochrony skarbu państwa, jeśli jest zdatnem do picia i po wydzieleniu kwasu węglowego wykazuje najmniej $2\frac{1}{2}$ stopnia cukromierza, a to:

1. każdemu, kto takie piwo wywozi, bez względu na zawartość ekstraktu brzezki zarodowej (to jest brzezki piwnej, z której piwo pochodzi) za każdy hektolitr w kwocie 11 K;

2. wytwórcom piwa, a to albo

a) według wypadającej w przecięciu na hektolitr zawartości ekstraktu brzeczki piwnej, wyrobionych w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem, za każdy hektolitr i każdy stopień cukromierza przeciętnej zawartości ekstraktu w kwocie 1 K 10 h; wypośrodkowanie przeciętnej zawartości ekstraktu ma nastąpić w ten sposób, że całą ilość wyrobionych stopni hektolitrowych ekstraktu dzieli się przez ogólną liczbę wyrobionych hektolitrów brzezki piwnej, albo

b) według pełnej opodatkowanej i przez urzędowe zbadanie piwa wykazanej pierwotnej zawartości ekstraktu brzezki zarodowej za każdy hektolitr piwa i każdy stopień cukromierza tej zawartości ekstraktu w kwocie 1 K 10 h.

Za piwo, które w ciągu pierwszych dwu miesięcy po wejściu w życie tego rozporządzenia cesarskiego zostanie wywiezionem poza linię cłową, przysznaje się zwrot w przypadkach przytoczonych pod l. 2 zamiast w wymiarze 1 K 10 h w kwocie 1 K.

Za zanik opodatkowanej ilości brzezki piwnej, powstały przez fermentację, leżenie na składzie itd. zwraca się $6\frac{1}{2}$ procentów kwoty przypadającej każdorazem jako zwrot podatku.“

§ 24. uzupełnia się następującymi ustępami:

„Odnosnie do podatku od piwa zmienia się wymiar kary w następujących paragrafach ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych, jak następuje:

dla § 344 . . . . . na 10 do 400 K
„ § 348 . . . . . „ 10 „ 400 „

dla § 452 . . . . . na 10 do 1000 K
„ § 453 . . . . . „ 10 „ 400 „
„ § 455 . . . . . „ 100 „ 2000 „
„ § 458, ust. 2. „ 100 „ 5000 „

Czasokres przedawnienia kar za przekroczenia przepisów o podatku od piwa, które wyrokiem karnym jeszcze nie zostały orzeczonemi, ustanawia się na 3 lata.“

Po § 29. dodaje się następujący paragraf:

„d) za przekroczenia zakazu w § 15., ustęp szósty.

§ 30.

Przekroczenie zakazu dodawania obcych ingrediencji do gotowego piwa będzie karanem jako ciężkie przekroczenie skarbowe. Karę należy wymierzyć w wysokości 20 K za każdy hektolitr piwa, któremu dodano przymieszkę.“

Artykuł II.

Przedsiębiorcy browarów i właściciele samodzielnich, to jest nie prowadzonych na rachunek jakiegos austriackiego browaru składów piwa, którzy głównie zajmują się zbytem piwa w ręce odprzedawców, są obowiązani, jeśli posiadają w dniu 1. września 1916 w zapasie więcej niż pięć hektolitrów brzezki piwnej lub piwa, do zgłoszenia na piśmie najpóźniej dnia 2. września 1916 w odnośnym oddziale straży skarbowej miejsca i ubikacji, służących do przechowania piwa (brzezki piwnej) jak też jego ilości w hektolitrach, do zezwolenia organom skarbowym na zbadanie zapasów i do opłacenia dodatkowego podatku od całego zapasu w miarę następujących przepisów.

Podatek dodatkowy wynosi 8 K od każdego hektolitra.

Blizsze postanowienia co do stwierdzenia zapasów, podlegających dodatkowemu podatkowi, co do przypisu i uiszczania dodatkowego podatku wyda się w drodze rozporządzenia.

Oplata krajowa od konsumcyi piwa, uiszczona wykazalnie od piwa, podlegającego dodatkowemu podatkowi, zostanie potrąconą od przypisanego podatku dodatkowego, o ile ta opłata krajowa równocześnie z wejściem w życie tego rozporządzenia cesarskiego przestaje istnieć.

Za zaniechanie przepisanej zgłoszenia lub za zgłoszenie ilości o więcej niż 5 procentów mniejszej, niżli istniejąca ilość, będzie się karalo cztero- do ośmiokrotną kwotą podatku narażonego na ukrocenie.

Za inne nieprawdziwości w zgłoszeniu, które nie dotyczą ilości piwa, będzie się karalo parządkową od 10 do 100 K.

Od warek, które oznajmiono przed dniem 1. września 1916, których urzędowe sprawdzenie jednak dopiero po dniu 31. sierpnia 1916 następuje, należy wymierzyć podatek od piwa przy zaliczeniu kwoty uiszczonej lub przypisanej przy oznajmieniu według artykułu I. tego rozporządzenia cesarskiego.

Artykuł III.

O ile w dniu 1. września 1916 istnieją umowne zobowiązania co do dostawy piwa, winien jest odbiorca zapłacić dostawcy tę podwyżkę ceny, jaka odpowiada podwyższeniu kosztów produkcji, spowodowanemu przez postanowienia tego rozporządzenia cesarskiego, jeśli nie sprzeciwiają się temu wyraźne postanowienia umowy.

Artykuł IV.

Za czas od 1. września 1916 do 31. grudnia 1917 będą przyznane funduszom krajowym przekazania z przychodu z podatku od piwa w miarę następujących postanowień:

§ 1.

Poszczególnym funduszom krajowym będą za czas od 1. września 1916 do 31. grudnia 1916 i za rok 1917 przekazane kwoty, wyszczególnione w załączniku.

O ile jakiś zarząd krajowy wykaże, że przypadające na rzecz funduszu krajowego przekazanie w roku 1916 wynosi mniej niż jedna trzecia czystego przychodu, jaki miał ten fundusz krajowy w roku 1915 z pobierania opłaty krajowej od konsumpcji piwa, zaś w roku 1917 mniej niż pełna kwota tego czystego przychodu, zostanie przekazanie o wysokość tej różnicy podwyższonem. Przytem nie bierze się jednak na wzgląd z uwagi na postanowienie § 3., ustęp ostatni, tej stosunkowej części przychodu z opłaty krajowej od piwa w Galicji, która przypada w roku 1915 na wymiar opłaty poza Lwowem i Krakowem, przenoszący 4 K od hektolitra, ani tej stosunkowej części przychodu z opłaty krajowej od piwa na Bukowinie, która przypada w roku 1915 na wymiar opłaty, przenoszący 4 K od hektolitra, ani w końcu tego częściowego przychodu, który odpowiada 200 %/o emu dodatkowi miasta Tryestu do państwowego dodatku do podatku od piwa.

§ 2.

Przekazania za rok 1916 ma się wypłacać w miesiącach wrześniu do grudnia w czterech równych ratach miesięcznych, za rok 1917 w dwunastu równych ratach ostatniego dnia powszedniego każdego miesiąca.

§ 3.

Przekazania oznaczone w § 1., przypadają tylko funduszom krajowym tych krajów, w których w ciągu czasu od dnia 1. września 1916 do dnia 31. grudnia 1917 żadnych wogóle opłat krajowych od konsumpcji piwa nie będzie się pobierało — pominiwszy wyjątki, przytoczone w następujących ustępach 3. i 4.

Kwoty, które nie będą wypłacone z powodu niedopełnienia tych wymogów, przepadają na rzecz skarbu państwa.

Warunki, ustanowione w pierwszym ustępie, nie dotyczą zarządzeń, wydanych dla Galicji ustawą krajową z dnia 20. grudnia 1905, Dz. u. kr. Nr. 11 z roku 1906 i dla Bukowiny ustawą krajową z dnia 1. grudnia 1907, Dz. u. kr., Nr. 44, z powodu zniesienia prawa propinacji.

Warunek, ustanowiony w pierwszym ustępie, uważa się w Galicji już wówczas za dopełniony, gdy opłata krajowa od konsumpcji piwa we Lwowie i Krakowie nie będzie wybierana w ogóle, w pozostałym obszarze kraju atoli nie w wyższym wymiarze niż 4 K od hektolitra, w Bukowinie, gdy opłata krajowa nie będzie wybierana w wyższym wymiarze niż 4 K od hektolitra, w Tryście, gdy dodatek miasta Tryestu do państwowego dodatku do podatku od piwa nie będzie wybierany w wyższym wymiarze niż 110 procentów.

§ 4.

Zawarte w ustawach krajowych i rozporządzeniach postanowienia co do obliczania, pobierania i ściągania opłat krajowych od konsumpcji piwa i praw kontroli organów krajowych pozostają nieknięte, o ile to jest potrzebnem do obliczania, pobierania i ściągania opłat krajowych od konsumpcji piwa od tych ilości piwa, które do dnia 31. sierpnia 1916 podległy opłacie. Obrachunki z browarami i samoistnymi składami piwa mają być przeprowadzone za dzień 31. sierpnia 1916.

Artykuł V.

Przeprowadzenie tego rozporządzenia cesarskiego, które wchodzi w życie dnia 1. września 1916, porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 27. sierpnia 1916.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Georgi wkr.

Forster wkr.

Trnka wkr.

Morawski wkr.

Hohenlohe wkr.

Hohenburger wkr.

Hussarek wkr.

Zenker wkr.

Leth wkr.

Spitzmüller wkr.

K r a j	Przekazanie w koronach za	
	czas od 1. września do 31. grudnia 1916	za rok 1917
Dolna Austria	5,500.000	16,500.000
Górna Austria	1,400.000	4,200.000
Solnogród	600.000	1,800.000
Styrya	1,300.000	3,900.000
Karyntya	333.000	1,000.000
Kraina	183.000	550.000
Tryest z obszarem	220.000	660.000
Istrya	150.000	450.000
Gorycja i Gradyska	90.000	270.000
Tyrol	633.000	1,900.000
Przedarulania	160.000	480.000
Czechy	10,500.000	31,500.000
Morawy	2,250.000	6,750.000
Śląsk	570.000	1,710.000
Galicja	1,733.000	5,200.000
Bukowina	170.000	510.000
Dalmacya	50.000	150.000
	25,842.000	77,530.000

271.

Rozporządzenie Ministra skarbu z dnia 28. sierpnia 1916

celem wykonania tych postanowień rozporządzenia cesarskiego z dnia 27. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 270, które dotyczą zmiany przepisów o podatku od piwa.

W wykonaniu artykułu I. i II. rozporządzenia cesarskiego z dnia 27. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 270, zarządza się w porozumieniu z królewskim węgierskim Ministrem skarbu, co następuje:

A.

Zmiany rozporządzenia wykonawczego do podatku od piwa z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 129.

Do § 5.

Opis warki należy sporządzać według przyłączonego wzoru I. (ustęp 1.).

Ustęp 6. skreśla się.

Do § 9.

Jako rozdział III. należy dodać:

„Za piwo, które w ilości co najmniej dwu hektolitrów zepsuje się w browarze, albo w stanie zepsutym do browaru powróci, będzie się podatek od piwa zwracać, jeżeli takie piwo nie nadaje się do spożycia przez ludzi i zostanie zniszczonem po stwierdzeniu ilości i jakości, lub pod urzędowym nadzorem zostanie oddanem na użytek do innego celu aniżeli spożycia przez ludzi; piwo, które jako zepsute do browaru powraca, musi być odesłanem w oryginalnych naczyniach. Za piwo, które zawiera resztki piwa (resztki nie wytoczone z beczek, pozostałości przy wyszynku), lub które oczywiście rozcieńczono przez dodanie wody itp., nie będzie podatek zwróconym. W wypadku zniszczenia (wycieknięcia) piwa w browarach, co stoi na równi z zepsuciem, muszą być bliższe okoliczności i wyciekła ilość piwa bez zarzutu wykazane.

Przedsiębiorcy browarów, którzy domagają się zwrotu podatku za zepsute piwo, muszą po otrzymaniu wiadomości o wypadku zrobić niezwłocznie pisemne lub protokolarne doniesienie do odnośnego organu nadzorczego.

Po wplynięciu tego doniesienia ma organ skarbowy stwierdzić jak najrychlej ilość zepsutego piwa i bliższe okoliczności przy zepsuciu, dalej co do piwa, które się zepsuło w piwnicy fermentacyjnej browaru, o ile możności warkę, z której ono pochodzi i istnienie innych wymogów, mianowicie wedle ustępu 1. tego rozdziału dla zwrotu podatku. Jeżeli zepsute piwo znajduje się we flaszkach, należy zawartość wszystkich flaszek wypróżnić do odpowiedniego naczynia. Organ skarbowy ma dalej zbadać co do każdego zbiornika, czy zepsute piwo, gdy się je zapomocą potrząsania we flaszcze pozbawi kwasu węglowego, przy temperaturze + 14 stopni Réaumura wykazuje nie mniej niż 2.5 stopni cukromierza. Jeżeli rezultat tego badania jest odpowiednim i jeżeli pozatem nie ma żadnych wątpliwości, należy całą ilość piwa, które uznano za zepsute, pod nadzorem organu skarbowego zniszczyć, względnie jego użycie do innych celów poddać urzędowemu nadzorowi. Jeśli jednak oznaczone wyżej badanie wykaże mniej niż 2.5 stopni cukromierza lub jeśli inne wątpliwości zachodzą, wówczas ma organ skarbowy ze wszystkich zbiorników z zepsutem piwem wziąć próbki i te próbki w analogiczny sposób jak przy wywozie piwa poza linię cłową za zwrotem podatku (dodatek A do § 12., rozp. wyk. l. 3., III.) przesłać do jednego z urzędów badania technicznej kontroli skarbowej (Wiedeń, Praga, Grac lub Pilzno) z podaniem celu badania i przy oznaczeniu władzy skarbowej I. instancyi, powołanej do zwrotu podatku. Koszta wzięcia próbki, przesyłki i badania ma ponosić strona. Takie wzięcie próbek ma także wówczas nastąpić, gdyby przedsiębiorca browaru miał domagać się zwrotu podatku za zepsute piwo według zawartości ekstraktu brzożki zarodowej. W przypadku wzięcia próbek z zepsutego piwa należy na żądanie strony jego zniszczenia lub użycie do innych celów odroczyć aż do nadejścia rezultatu urzędowego badania; w takim przypadku należy jednak albo na poszczególnych zbiornikach umieścić urzędowe zaniknięcie, albo przechować całą ilość zepsutego piwa w lokalu, który ma być wziętym pod urzędowe wspólne zamknięcie.

Z dochodzeń i czynności urzędowych, przeprowadzonych w myśl zarządzeń poprzedniego ustępu, należy spisać protokół i po podpisaniu go przez stronę i przez organ skarbowy przedłożyć władzy skarbowej I. instancyi do rozstrzygnięcia co do zwrotu podatku.

Próbki zepsutego piwa, które nadeszły do urzędu badania technicznej kontroli skarbowej, należy zbadać w tym kierunku, czy podane w pierwszym ustępie tego rozdziału wymogi zwrotu podatku zachodzą, a w szczególności, czy nie ma przypadkiem uzasadnionych poszlak, że piwo rozcieńczono;

dalej należy wypośrodkować zawartość ekstraktu brzezki zarodowej piwa i wyniki badania oznajmić władzy skarbowej I. instancyi, powołanej do zwrotu podatku.

Zwrot podatku przyznaje się w wysokości 10 K od hektolitra zepsutego piwa; gdy jednak zepsuje się piwo w piwnicy fermentacyjnej, którego warkę i zawartość ekstraktu można stwierdzić, lub gdy strona już przy doniesieniu o zepsuciu się piwa domagała się zwrotu na podstawie urzędowego badania według zawartości ekstraktu brzezki zarodowej, wówczas należy zwrot obliczyć według stwierdzonej zawartości ekstraktu w kwocie 1 K 10 h od stopnia hektolitrowego ekstraktu. Z kwoty przypadającej do zwrotu należyściągnąć w drodze potrącenia kosztu wzięcia próbki i urzędowego badania. Należytość za badanie każdej poszczególniej próbki zepsutego piwa ustala się na 5 K.“

Do §. 11.

Pierwsze trzy ustępy 1. 4. (dyskonto przy placeniu gotówką) skreśla się.

Do dodatku A do §. 12. (wywóz piwa poza linię cłową za zwrotem podatku) w brzmieniu, zmienionem reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 9. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 227.

Lit. a, ustęp 2. rozdziału 3., II., ma brzmieć jak następuje:

„Ułanków jednego stopnia cukromierza, które wynoszą mniej niż jedna setna stopnia, należy w tym przypadku, jak też w przypadkach b i c nie uwzględnia się w ilorazie.“

W miejsce tablicy, zawartej pod lit. b powołanego wyżej postanowienia, ma wejść następująca tablica:

„Stwierdzona zawartość ekstraktu w próbie brzezki w stopniach cukromierza	Dodatek w stopniach cukromierza
do 8 · 50	0 · 6
8 · 51 „ 9 · 50	0 · 7
9 · 51 „ 10 · 50	0 · 8
10 · 51 „ 11 · 50	0 · 9
11 · 51 „ 12 · 50	1 · 0
12 · 51 „ 13 · 50	1 · 1
13 · 51 „ 14 · 50	1 · 1
14 · 51 „ 15 · 50	1 · 2
15 · 51 „ 16 · 50	1 · 3
16 · 51 „ 17 · 50	1 · 4
17 · 51 „ 18 · 50	1 · 5
18 · 51 „ 19 · 50	1 · 5
19 · 51 „ 20 · 50	1 · 6
20 · 51 „ 21 · 50	1 · 7
21 · 51 „ ponadto	1 · 8 ^a

B.

Pobór podatku dodatkowego.

I. Osoby obowiązane do podatku dodatkowego; zgłoszenie.

Przedsiębiorcy browarów i właściciele samoistnych, t. j. nie prowadzonych na rachunek jakiegoś austriackiego browaru składów piwa, którzy głównie zajmują się zbytem piwa w ręce odprzedawców, są obowiązani, jeśli posiadają w dniu 1. września 1916 w zapasie więcej niż pięć hektolitrow brzezki piwnej lub piwa, do zgłoszenia na piśmie w potrójnem wygotowaniu według dołączonego wzoru a najpóźniej dnia 2. września 1916 w odnośnym oddziale straży skarbowej miejsca i ubikacyi, służących do przechowania piwa, jakoteż jego ilości w celu przypisania dodatkowego podatku. Od zgłoszenia są te ilości brzezki piwnej wyłączone, których wyrób oznajmiono wprawdzie przed 1. września 1916, których urzędowe sprawdzenie następuje jednak dopiero po dniu 31. sierpnia 1916.

Jeżeli przedsiębiorca browaru prowadzi poza jego obrębem niesamoistny skład piwa, t. zn. na własny rachunek, to należy co do znajdujących się tam zapasów piwa, podlegających dodatkowemu podatkowi, wnieść osobne zgłoszenie do oddziału straży skarbowej, który jest właściwym dla miejsca, gdzie się skład piwa znajduje.

Druki na to zgłoszenie będą bezpłatnie wydawane w właściwym oddziale straży skarbowej.

Gdyby piwo, nie zgłoszone jeszcze do dodatkowego podatku, znajdowało się podczas pierwszych dwu dni miesiąca września 1916 w drodze celeni przewozu z jednego tutejszokrajowego browaru do drugiego browaru lub do składu piwa, wówczas ma odbiorca wnieść zgłoszenie natychmiast po nadejściu przesyłki. Z Węgier lub z Bośni i Hercegowiny do składów piwa w Austrii nadchodzące przesyłki piwa, które wyprawił jeden z urzędów wysyłających na obszarze tych krajów przed 1. września 1916, które jednak nadchodzą do miejsca przeznaczenia dopiero po dniu 31. sierpnia 1916, podlegają podatkowi dodatkowemu, jaki ma wymierzyć i przypisać urząd, gdzie przesyłki dostawiono, od sprawdzonej ilości piwa, podać do wiadomości właściwemu urzędowi pobierającemu i zaznaczyć na duplikacie poświadczenia przejścia oraz w rejestrze dostawionych przesyłek.

Za zaniechanie przepisanego zgłoszenia ilości piwa, podlegających dodatkowemu podatkowi, dalej za zgłoszenie ilości piwa o więcej niż 10 procentów mniejszej niż urzędownie sprawdzona, będzie się karało cztero- do ośmiokrotną kwotą

ukróconego lub na ukrócenie narażonego podatku dodatkowego. Za inne nieprawdziwości nałoży się karę porządkową od 10 do 100 K.

II. Załatwienie zgłoszenia.

Organy skarbowe, którym zgłoszenia zapasów zostaną wręczone, mają zbadać zgłoszenia co do ich dokładności i następnie co rychlej przystąpić do sprawdzenia zapasów.

W browarach należy prawdziwość zgłoszonych, w piwnicach fermentacyjnych się znajdujących zapasów stwierdzić przez porównanie z rejestrami, które mają prowadzić browary co do odbioru i wydatku w piwnicy fermentacyjnej, względnie z zapiskami przedsiębiorstwa. Od ilości zapasów, którą w ten sposób sprawdzono jako znajdującą się w piwnicach fermentacyjnych, należy potrącić 6 procentów przy obliczeniu podatku dodatkowego.

Zawartość całkiem zapełnionych beczek składowych należy przyjąć wedle znajdującego się ewentualnie oznaczenia, o ile co do jego prawdziwości żadne wątpliwości nie zachodzą; w braku takiego oznaczenia, lub gdy beczka składowa nie jest całkiem zapełnioną, należy zawartość zbadać zapomocą beczkomierza Matievića. Ilość piwa, znajdującego się w beczkach przewozowych, stwierdza się wedle ich znaku cechowniczego, przycem należy przyjąć beczki zawierające najmniej 24 litrów a najwięcej 26 litrów za $\frac{1}{4}$ hektolitra, najmniej 48 litrów i najwięcej 52 litrów za $\frac{1}{2}$ hektolitra, najmniej 97 litrów i najwięcej 103 litrów za 1 hektolitr, najmniej 194 litrów i najwięcej 206 litrów za 2 hektolitry.

Przy piwie we flaszkach ustala się ilość flaszek jednakowej wielkości, wypośredkując się dla każdego typu wielkości zapomocą próżnej flaszki próbnej, której ma strona dostarczyć, zawartość flaszki i z tych danych oblicza się ilość piwa.

Rzeczywistego sprawdzenia zapasów według obu poprzednich ustępów zaniecha się, jeżeli w odnośnym przedsiębiorstwie prowadzi się zapiski kupieckie co do zapasów piwa, jeżeli organ skarbowy przez wrywkowe próby stwierdzi zgodność z podaniami w zgłoszeniu i jeżeli przedsiębiorstwo zgodzi się na zbadanie prawdziwości swych podań w razie potrzeby przez wglądnięcie do ksiąg przemysłowych. Jeżeli przy badaniu okażą się wątpliwości co do prawdziwości podań strony, to należy przystąpić do rzeczywistego sprawdzenia wszystkich zapasów.

Podatek dodatkowy wynosi 8 K od każdego hektolitra brzezki piwnej lub piwa.

Krajowa opłata od piwa, którą uiszczono wykazalnie (dostarczenie potwierdzeń odbioru, poświadczenie odbioru urzędu pocztowej kasy oszczędności itd.) od piwa, podlegającego dodatkowemu podatkowi, będzie potrąconą z kwoty dodatkowego podatku. Gdyby wykazanie zapłaty krajowej opłaty od piwa było możliwem dopiero w czasie późniejszym, to należy wnieść prośbę o zwrot podatku, względnie o odpisanie kwoty dodatkowego podatku, co do zapłaty którego dozwolono ewentualnie jeszcze na zwłokę, do władzy skarbowej I. instancyi.

Stwierdzenie stanu (sprawdzony zapas piwa), dodatkowy podatek, przypadający od sprawdzonych zapasów piwa, kwota opłaty krajowej od piwa, którą ewentualnie potrącono i kwota, pozostająca wobec tego do zapłaty, wkońcu urząd pobierający, w którym należy ją uiszczyć, mają być wymienione w owych trzech egzemplarzach zgłoszenia. Jeden z nich należy zwrócić stronie, drugi przesłać urzędowi pobierającemu, a trzeci fachowemu departamentowi rachunkowemu VI. Ministerstwa skarbu przez władzę skarbową I. instancyi.

Strona jest zobowiązana uiszczyć przypisany podatek dodatkowy, o ile nie dozwolono ulg w zapłacie, w ciągu 8 dni w tym urzędzie pobierającym, który oznaczono przy załatwieniu zgłoszenia.

Urzędy pobierające winne są dozorować uiszczenia podatku dodatkowego. Gdyby zapłata nie nastąpiła w terminie, to należy o tem bezzwłocznie donieść odnośnej władzy skarbowej I. instancyi celem egzekucyjnego ściągnięcia zaległości.

III. Spłacenie podatku dodatkowego w ratach.

Celem uiszczenia należnej kwoty podatku dodatkowego mogą być dozwolone stronom, do zapłaty obowiązanych, na ich prośbę przez władzę skarbową I. instancyi bez osobnego zabezpieczenia równe raty miesięczne jednakże z tem ograniczeniem, że ostatnia rata zapada najpóźniej dnia 1. stycznia 1917.

Pierwsza rata musi być uiszczona natychmiast po otrzymaniu zezwolenia na spłatę w ratach. Na kwiecie należy uwidocznic dalsze raty przy ich równoczesnem zanotowaniu.

Jeżeli jedna choćby tylko z dozwolonych rat w dniu zapadłości nie została punktualnie uiszczoną, to należy całą zalegającą jeszcze kwotę naraz ściągnąć. Odsetek zwłoki nie należy w tym przypadku żądać.

C.

Postanowienia przejściowe.

Od warek, które przed dniem 1. września 1916 zostały oznajmione, których jednak sprawdzenie urzędowe następuje dopiero po dniu 31. sierpnia 1916, ma, o ile na żądanie strony nie został ewentualnie już przy oznajmieniu opłatnego postępowania uiszczonym lub przypisanym podatek w wymiarze, ustanowionym podług artykułu 1. rozporządzenia cesarskiego, organ nadzorujący przypisać zapomocą stwierdzenia stanu przypadającą według tego wymiaru nadwyżkę tudzież w przypadku zapłaty gotówką pobrane ewentualnie dyskonto.

To ma zaznaczyć organ skarbowy także na odwrotnej stronie bolety podatkowej; spisane stwierdzenie stanu, po podpisaniu go przez przed-

siębiorcę browaru, względnie jego zastępcę, należy naleychniast przesłać urzędowi pobierającemu obowiązane do podatku. Ten ostatni ma przypadającą należność podatkową albo uiszczyć w ciągu trzech dni, albo, o ile podatek przypisany na podstawie oznajmienia został skredytowanym, zapłacić równocześnie z tym podatkiem; w ostatnim przypadku należy konto kredytowe odpowiednio sprostować.

D.

Początek mocy obowiązującej.

To rozporządzenie wstępuje w moc obowiązującą w dniu 1. września 1916.

Leth wlr.

Wzór Nr. I.
(Do § 5. rozp. wyk.)

Oznajmienie

opłatnego postępowania przy wyrobie piwa w browarze P . . . w . . . pod Nr. kons. . . .

Warka rozpoczyna się (podpalenie i t. p.)	Użyte być mają kaski	Kontee warki	Użyte być mają chłodniki	Numer aparatu kontrolnego intermezo dla brzeżki piwnej, który ma być użyty	Ilość w cichych hektolitrach + przy 14° R.	Zawartość ekstraktu w całym stopniach cukromierza	a więc stopni hektolitrów ekstraktu	Z tego podlegają podatkowi		Podatek przypadający wedle tej stopy wynosi	Cały podatek wynosi	Ewentualne dodatki	Nr. piwicy fermentacyjnej	numer	pojemność	Ileżna	brzeżek	Wyrobitnia brzeżkę spuści się do	U w a g a
								K	h										

Zimnego nalewu użyje się do . . . . . (miejsc), dnia . . . . . 19 . . . . .

(Podpis kierownika)

Druck platny.

Wzór a.

Kraj .....

Powiat skarbowy .....

Powiat podatkowy .....

Zgłoszenie

podlegających podatkowi dodatkowemu zapasów piwa (także nieprzefermentowanego),
które podpisany posiada.

Nazwisko, za pośrednictwem posiadacza, miejsce zamieszkania, ulica	Oznaczenie ubikacji, w których zapasy piwa są przechowane	Ilość Garniec i oznaczenie	Ilość zapasów w hektolitrach		Ilość, od której niszczono już opłatę krajową od piwa	Kwota niszczony opłaty krajowej od piwa		Uwaga
			w piwnicy fermentacyjnej*)	w innych ubikacjach służących do przechowania		K	h	
		naczyń służących do przechowania						

*) Od znajdujących się podług sprawdzenia w browarach, w piwnicach fermentacyjnych (nieprzefermentowanych) zgłoszonych ilości ma być dla obliczenia podatku dodatkowego przez organ skarbowy potrąconych 6 procentów.

Załatwienie.

1. Oddane dnia ..... 1916.

2. Wynik przedsięwziętego dnia ..... 1916 urzędowego badania.

3. Od sprawdzonej łącznej ilości ..... hektolitrr. piwa przypada dodatkowy podatek w kwocie..... K ..... h

Od tego potrącono uiszczoną wykazalnie krajową opłatę od piwa za ..... hektolitrr. w kwocie .....

Pozostaje zatem do zapłaty podatek dodatkowy w kwocie ..... K ..... h

słowami ..... K ..... h,

która to kwota ma być uiszczoną w c. k. urzędzie ..... w .....

najpóźniej w ciągu ośmiu dni.

ewentualne wyszczególnienie dozwolenia rat.

..... 1916.

Podpis strony:

Podpis organu skarbowego:

.....

.....

